

Poliisille lisää valtaa

Kaveri nuokkuu mattotelineellä. Ylemmällä orrella roikkuu yksi matto ja vaakatasolla muutama muu. Mattopiiska ei pysy kunnolla kädessä.

Mies tarttuu tukevasi kaljatölkkiin ja sytyttää sätkän. Sekin meinaa tipahtaa huulesta. Uros nousee jälleen ylös ja yrittää mäiskiä mattoa. Muutaman hätäisen huitaisun jälkeen tyyppi tuupertuu taas alatasolle, imee nuokkuen tupakkaansa ja kaataa kunnan kulauksen kaljaa kurkkuunsa.

Naisen kipakka ääni kaikuu ovesta, mutta sanoista ei saa selvää. Ainakaan maton piiskuuta purkaus ei piristä. Siltä päivältä matot jäävät silleen.

Aamusta vähän sataa ripauttaa. Matot roikkuvat täsmälleen samassa asennossa kuin illallakin. Ei edistystä. Lähdemme mäkeen. Kun illalla palaamme, matot ovat edelleen samoilla sijoillaan. Vain Lapin kevätaurinko on niitä hyväillyt.

Talossa asustelee kuulemma kunnan hoidokkeja. Mattomiehen oven edessä kököttää keltainen mukiinmenevä auto, jonka takakontin päällä seisoo topakasti kaljatölkki. Ilmeisesti tölkin sisällä vielä on jotain, koska se pysyy tuulessa paikallaan.

Asunnon parvekkeen ovi on auki, mutta elämisen ääniä ei kuulu. Sitten eilen tampausta harjoitellut väsyneen näköinen heppu taapertaa talon portaiden pieleen kuselle ja melkein lorottaa tyhjen sikspäkkien päälle. Matonpiiskuulle hän ei kerkeä.

Seuraava aamu koittaa kirkkaana ja komeana. Kelpaa kömpiä mäkeen. Matot roikkuvat koskemattomina. Tai ei ihan. Ilmeisesti tuulen vire oli valuttanut yhden maton pään märkään maahan.

Mäessä kylvemme auringossa ja yritämme pysyä pystyssä sohjoisessa lumessa. Iltapäivällä ajamme kämpälle päin poliisiauton perässä. Se kurvaa melkein kotiovelle ja pysähtyy mattomiehen portaikon eteen. Poliisisedät koputtavat oveen. Ulos tulee mies ja nainen. Keskustellaan kiivaasti ja osoitellaan mattoa.

Joku potkaisee sikspäkkiä. Muija viittoilee yhä kiivaammin mattokasaan ja paasaa, mutten kuule, mitä hän sanoo. Tai paremminkin en saa paikallisesta murteesta selvää. Keskustelu jatkuu kiivaana. Kun viittoilut on viittoiltu ja luvut luettu, poliisit poistuvat. Ketään ei viedä Maijaan. Mattokasa kököttää telineellä kuten ennenkin.

Seuraavana aamuna taas hiukan satelee, mutta taivas kirkastuu kohta. Matot lojuvat kotoisasti, ja parvekkeen ovi lonkottaa auki. Illemmalla tilanne on sama. Mietin, että pitäisikö mennä näyttämään, miten etelän eläjä ravistaa tai ainakin kertomaan, ettei mattoa tarvitse neljää päivää ulkoiluttaa. No, jäi menemättä. Kirjoitimme kuitenkin mökkimme vieraskirjaan kuvauksen tilanteesta ja pyysimme seuraavia asukkaita tarkkailemaan tilanteen etenemistä ja raportoimaan.

Tuli vielä mieleen, että eikös poliisille sentään voisi antaa edes hiukkasen enemmän arkista toimeenpanovaltaa. Että voisi edes paikan päällä tamppauttaa matot. Kohotaisihan se motivaatiotakin.

pajen